

การค้นหาความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา

แสวง วัชรธนกิจ¹, ธนวุฒิ แสงบุญ^{2,3,*}

¹ กลุ่มวิชาเภสัชกรรมปฏิบัติ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อุบลราชธานี

² นิติปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเภสัชศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อุบลราชธานี

³ นักวิชาการอิสระ

* ติดต่อผู้พิมพ์: seangboon@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง ในผู้มีประสบการณ์ด้านบริหารองค์กรกีฬาและผู้ฝึกสอนนักกีฬา จำนวน 8 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษา พบว่า ความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาประกอบด้วยความเสี่ยง 5 ด้าน คือ 1) ด้านความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา ได้แก่ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากผู้ฝึกสอน ความเสี่ยงที่เกิดจากครอบครัวของนักกีฬา และความเสี่ยงที่เกิดจากการบริการทางการแพทย์ ที่ส่งผลให้นักกีฬาได้รับสารต้องห้ามทางการกีฬา 2) ความเสี่ยงด้านนโยบายและการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการมีนโยบายที่ไม่ชัดเจน และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงจะต้องเป็นองค์กรอิสระ 3) ความเสี่ยงด้านการศึกษาและการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน บุคลากรทางการแพทย์ และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาที่ไม่เพียงพอทำให้นักกีฬาเข้าถึงข้อมูล และขาดผู้เชี่ยวชาญควบคุมดูแลนักกีฬาอย่างใกล้ชิด 5) ความเสี่ยงด้านการวิจัยเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผล ทั้งนี้จะต้องมีการวิจัยในเรื่องของสารต้องห้ามทางการกีฬาในทุกมิติรวมถึงสมุนไพรไทยเพราะการวิจัยจะสามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ทราบถึงความเสี่ยงจากการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อวางแผนป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในสมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ

คำสำคัญ: การค้นหาความเสี่ยง, การใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา

รับต้นฉบับ: 18 มิถุนายน 2563; แก้ไข: 19 ตุลาคม 2563; ตอปรับตีพิมพ์: 9 ธันวาคม 2563

IDENTIFYING RISKS OF PROHIBITED SUBSTANCES USE IN ATHLETES

Sawaeng Watcharathanakij¹, Thanawut Saengboon^{2,3,*}

¹ Department of Pharmacy Practice, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Ubon Ratchathani University, Ubon Ratchathani

² Graduate student Doctor of Philosophy, Pharmaceutical Sciences, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Ubon Ratchathani University, Ubon Ratchathani

³ Independent Scholar

* Corresponding author: seangboon@hotmail.com

ABSTRACT

This qualitative research aimed to identify the risk factors that contribute to athletes using prohibited substances. Data were collected by carrying out in-depth, semi-structured interviews with 8 experts who were experienced administrators of sports organizations or sports coaches. Data were analyzed through content analysis. The results found five distinct areas that affect the risk of athletes taking prohibited substances: 1) Risks affecting athletes directly - arising from their environment, from coaches, from the athlete's family, and from medical services - that result in the use of prohibited substances by athletes. 2) The risks arising as a result of the policies and operations of doping-related agencies. These risks are caused by unclear doping control policies. To be effective, the doping control department must be an independent organization. 3) Education and outreach programmes - these are important for athletes, coaches, physicians and stakeholders. 4) Academic services investigating prohibited substances - the lack of academic research relating to prohibited substance use can result in insufficient information being available for athletes, as well as an inadequate number of experts who can monitor athletes effectively. 5) Research related to prohibited substances and their effectiveness - there must be research on prohibited substances in all dimensions, including Thai herbs, because the research results can be used to find solutions to the problem of prohibited substance use in athletes. Through identifying the areas that affect the risk of athletes using prohibited substances, policies can be developed to mitigate these risks and to help prevent the use of prohibited substances by athletes and stakeholders in sports associations and relevant sports organizations at all levels.

Keywords: identifying risks, prohibited substance use in athletes

Received: 18 June 2020; Revised: 19 October 2020; Accepted: 9 December 2020

บทนำ

การใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาเป็นความปรารถนาที่จะบรรลุความได้เปรียบที่เหนือกว่าความสามารถที่แท้จริง รวมถึงชื่อเสียง และเงินทอง เป็นแรงผลักดันให้นักกีฬามีความพยายามที่จะใช้สารหรือวิธีต้องห้าม เพื่อเพิ่มสมรรถภาพ ให้กับตนเอง การใช้สารต้องห้ามในนักกีฬานั้นมีมาตั้งแต่ปี 1886 โดยมีนักกีฬาชื่อ อาร์เธอร์ ลินตัน (Arthur Linton) อายุ 24 ปี เสียชีวิตลงภายในสองเดือนหลังจากชนะการแข่งขันจักรยานรายการ Bordeaux-Paris 360-mile (580 กิโลเมตร) จากการใช้สารไตรเมทิล (trimethyl) มากกว่ากำหนด นับเป็นครั้งแรกที่ได้มีการบันทึกการเสียชีวิตของนักกีฬาจากการใช้สารต้องห้าม^{1,2} คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee: IOC) จึงได้จัดการประชุมวิชาการระดับโลกในด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา เพื่อรวบรวมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการต่อสู้กับสารต้องห้ามทางการกีฬา ณ เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1999 และประกาศปฏิญญาโลซานน์ว่าด้วยสารต้องห้ามทางการกีฬา ส่งผลให้มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระระหว่างประเทศด้านการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปในทางเดียวกันในทุกชนิดกีฬาและทุกประเทศ โดยมีองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Agency: WADA) เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน ค.ศ. 1999 ณ เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์³ และกำหนดให้มีประมวลกฎต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Code: WADA Code)⁴ ประเทศไทยได้ลงนามยอมรับประมวลกฎขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกในลำดับที่ 99 ของโลก โดยรัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา⁵ และเพื่อให้มีความสอดคล้องกับประมวลกฎต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก ประเทศไทยจึงได้กำหนดให้มีพระราชบัญญัติควบคุมสารต้องห้ามทางการกีฬาเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2555 พร้อมจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบภายใต้การ

ดำเนินงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.)⁶ เพื่อขับเคลื่อนงานแต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย รวมถึงในสถาบันการศึกษาที่มีนักกีฬาในระดับทีมชาติ และโรงเรียนที่มีนักกีฬาเยาวชนทีมชาติศึกษาอยู่ นอกจากนี้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ยังไม่มี การดำเนินการที่ชัดเจนในด้านการควบคุมสารต้องห้ามทางการกีฬา ทำให้มีนักกีฬาถูกตรวจพบสารต้องห้ามเป็นประจำทุกปี

จากการรายงานผลการตรวจจากสถาบันวิทยาศาสตร์การวิเคราะห์และตรวจสอบในการกีฬามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากวาดา ในปี พ.ศ. 2561 มีนักกีฬาถูกตรวจพบสารต้องห้ามจำนวน 36 ตัวอย่าง จากการสุ่มตรวจจำนวน 2,645 ตัวอย่าง^{7,8} และการตรวจสารต้องห้ามในนักกีฬาทีมชาติไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 – พ.ศ. 2560 จำนวนทั้งสิ้น 30,166 ตัวอย่าง พบสารต้องห้ามรวมจำนวน 289 ตัวอย่าง^{9,10} ถึงแม้จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงภายในประเทศไทย แต่ยังมีนักกีฬาที่มีความเสี่ยงในการถูกตรวจพบสารต้องห้ามเป็นประจำทุกปี โดยในปี ค.ศ. 2018 มีนักกีฬาฟลอร์บอลทีมชาติไทยถูกตรวจพบสารต้องห้ามในการแข่งขันกีฬาฟลอร์บอลชิงแชมป์โลก 2018 ณ ประเทศเกาหลีใต้ ทำให้ถูกลงโทษห้ามเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นเวลา 9 เดือน¹¹ ส่งผลต่อชื่อเสียงทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของความเสี่ยง (risk) คือ ความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นแล้วส่งผลให้องค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์¹² และการบริหารความเสี่ยง (risk management) คือ การระบุการประเมินและการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ¹³

ดังนั้นการค้นหาความเสี่ยงในการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการลดความเสี่ยงจากการได้รับสารต้องห้ามโดยเจตนาและรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักกีฬา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ นักกีฬา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับผลกระทบและความเสียหายจากความ

เสี่ยงที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด ซึ่งขณะนี้มี การดำเนินการควบคุม การใช้สารต้องห้ามในแต่ละประเทศทั่วโลก รวมถึงการ ประชาสัมพันธ์ในการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ในขณะที่นักกีฬา ได้มีการค้นพบวิธีใหม่ ๆ ในการใช้สารต้องห้ามทางการ กีฬา¹⁴ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะค้นหาความเสี่ยงด้านสาร ต้องห้ามทางการกีฬา จากมุมมองของผู้กำกับด้านนโยบาย เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจนในทาง ปฏิบัติต่อไป

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้การสุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้มีประสบการณ์ด้านกีฬาใน ระดับประเทศและนานาชาติจำนวน 8 คน เก็บข้อมูลโดย การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นรายบุคคลด้วยการ สนทนาโต้ตอบแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ให้ ข้อมูลหลักแบบกึ่งโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 1 ครั้ง โดยใช้เวลาไม่เกินคนละ 60 นาที ระหว่าง วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ตามสถานที่นัดหมายของผู้ให้ข้อมูลหลัก เช่น สถานที่ทำงาน สถานที่ฝึกซ้อมกีฬา บ้านพัก เป็นต้น ส่วน คำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ความเสี่ยงจากการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาในประเทศไทย งานวิจัยนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจริยธรรมการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (หมายเลขใบรับรอง UBU-REC-42/2562)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยเตรียมการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ให้ข้อมูล หลัก โดยมีการเตรียมคำถามแบบกึ่งโครงสร้าง ลักษณะ แบบไม่เป็นทางการ ก่อนเริ่มการสัมภาษณ์ได้ชี้แจงถึง วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ ซึ่งแนวข้อคำถามผู้วิจัยได้ เตรียมคำถามปลายเปิดที่มีความสำคัญที่ต้องการให้ ครอบคลุมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยพร้อม

กับมีความยืดหยุ่นและสามารถที่จะปรับเปลี่ยนถ้อยคำให้มี ความสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคนตาม สถานการณ์การสัมภาษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเป็น คำถามที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักไม่มีความลำบากใจและอึดอัด ในการตอบ และได้นำข้อคำถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 1 ท่าน พิจารณาข้อคำถามก่อนนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ ข้อมูลหลัก โดยมีประเด็นการสนทนา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับ สารต้องห้ามในประเทศไทย ความเสี่ยงในการใช้สาร ต้องห้ามทางการกีฬาของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นต้น พร้อมทั้งบันทึก ข้อมูลเป็นกรณีศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของ การสัมภาษณ์เก็บข้อมูล เนื่องจากระดับความสัมพันธ์ ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลหลักมีมาก การสัมภาษณ์จึงจัด ตามสถานที่นัดหมายของผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้เห็นมุมมองของผู้กำกับด้านนโยบายในกรอบแนวคิด การบริหารความเสี่ยงด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา และ นำไปสู่การกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจนในทางปฏิบัติ ต่อไป

2. การบันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยมีการขอ อนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียง สมุดบันทึก และปากกาจด บันทึกข้อมูล ระหว่างการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งทำการบันทึก ข้อมูลลงในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นการป้องกันการ สูญหายของข้อมูล อีกทั้งยังเป็นการทบทวนประเด็นการ เก็บข้อมูลที่ทำให้สามารถวางแผนการสัมภาษณ์ผู้ให้ ข้อมูลหลักในครั้งต่อไป ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การจดบันทึกแบบ ย่อในประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ และทำการบันทึกในแบบ บันทึกอีกครั้ง

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

1. การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักจากการ สัมภาษณ์ โดยจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการควบคุม สารต้องห้าม ทางการศึกษาในระดับประเทศและนานาชาติ หรือต้องเป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารในองค์กรกีฬาใน

ระดับประเทศและนานาชาติ หรือต้องเป็นหรือเคยเป็นผู้จัดการทีมหรือผู้ฝึกสอนในองค์กรกีฬาในระดับประเทศและนานาชาติ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 8 คน ได้แก่ 1) รองเลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (Ki1) 2) อดีตคณบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล (Ki2) 3) อดีตผู้อำนวยการศูนย์ตรวจสอบสารต้องห้ามในนักกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล (Ki3) 4) อดีตรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย (Ki4) 5) นายกสมาคมกีฬาเพาะกายและฟิตเนสแห่งประเทศไทย (Ki5) 6) ผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทย (Ki6) 7) ผู้ฝึกสอนกีฬากีฬาทีมชาติไทย (Ki7) และ 8) ผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอลทีมชาติไทย (Ki8)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยขอเข้าพบเพื่อทำการสัมภาษณ์ตามวันและสถานที่นัดหมาย เช่น สำนักงานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาและตรวจสอบสารในการกีฬาฯ การกีฬาแห่งประเทศไทย สถานที่ฝึกซ้อมกีฬาของสมาคมกีฬา และบ้านพัก โดยในระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลหลักมีความสนิทสนมกันมาก เนื่องจากผู้วิจัยเคยร่วมงานด้านกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติกับผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเวลามากกว่า 15 ปี และปัจจุบันก็ยังมีการดำเนินงานร่วมกัน ซึ่งหลังการสัมภาษณ์ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลในเบื้องต้น

3. การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องน่าเชื่อถือและความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลโดยการตรวจสอบแบบสามเส้า (triangulation) เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ว่ามีความถูกต้องหรือไม่จากตำแหน่งการทำงานที่ต่างกันไป เช่น รองเลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ อดีตคณบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลฯ อดีตผู้อำนวยการศูนย์ตรวจสอบสารต้องห้ามในนักกีฬาฯ อดีตรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

เป็นต้น เมื่อข้อมูลมีความสอดคล้องกันจะบันทึกไว้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง รวมถึงการตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลว่าตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้หรือไม่ ดังนั้นในการตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลผู้วิจัยทำการตรวจสอบตลอดระยะเวลาในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยการรวบรวมข้อมูลหลังการสัมภาษณ์ในแต่ละครั้งด้วยการนำข้อมูลที่ได้ออกมาแยกแยะตามขอบเขตของเนื้อหา จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบแยกแยะจัดเป็นหมวดหมู่ตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ รวมถึงการจำแนกข้อมูลเพื่อเรียงลำดับค่าความสำคัญของคำตอบ โดยได้พิจารณาถึงคำตอบที่ผู้ให้ข้อมูลหลักตอบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดตามลำดับวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดจากประมวลกฎหมายต่อการใช้สารต้องห้ามโลก และพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา เพื่อเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของข้อมูล จนสามารถนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดการบริหารความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาตามมุมมองของผู้กำกับนโยบาย การนำเสนอข้อมูลโดยการบรรยายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งยกตัวอย่างคำพูดประกอบคำหลักสำคัญที่ได้ เพื่อให้เห็นถึงความชัดเจนจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามผลการวิจัย

ผลการศึกษา

จากปัญหาการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาตัวแทนของประเทศไทยที่ยังคงถูกตรวจพบ แม้ว่ามี พรบ. ควบคุมสารต้องห้ามทางการกีฬาและหน่วยงานที่รับผิดชอบ จึงแสดงถึงความเสี่ยงในการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาที่อาจมีผลมาจากหลาย ๆ ปัจจัย ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่ออธิบายถึงความเสี่ยงในการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาทั้งโดยเจตนา และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถแบ่งความเสี่ยงออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความเสี่ยง ที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา เช่น ความเสี่ยงที่เกิดกับตัวของนักกีฬาเองจากสิ่งแวดล้อม ความ

เสียงของนักกีฬาที่เกิดจากผู้ฝึกสอน ความเสียงของนักกีฬาที่เกิดจากครอบครัว และความเสียงของนักกีฬาจากการเข้ารับบริการทางการแพทย์ เป็นต้น 2) ความเสียงด้านนโยบายและการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3) ความเสียงด้านการศึกษาและการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา 4) ความเสียงด้านการบริการวิชาการเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬา และ 5) ความเสียง ด้านการวิจัยเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผล

1. ด้านความเสียงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา

ด้านความเสียงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา เป็นความเสียงที่เกิดขึ้นจากนักกีฬาเองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำให้นักกีฬามีความเสียง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ความเสียงที่เกิดกับตัวของนักกีฬาจากสิ่งแวดล้อม เป็นความเสียงที่เกิดจากนักกีฬาได้รับผลกระทบจากการได้รับสารต้องห้ามทั้งโดยเจตนาในการใช้และจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในด้านต่าง ๆ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะทำให้ให้นักกีฬาได้รับสารต้องห้าม ซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“เป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อมที่จะก่อให้เกิดการได้รับสารต้องห้ามโดยไม่รู้ตัว เช่น สารที่ปนเปื้อนในอาหารอาหารเสริมเพื่อสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งเราคิดว่าไม่มี ๆ แต่มันก็มีสารต้องห้ามบางอย่างผสมอยู่ อันนี้นักกีฬาก็ต้องระวังซึ่งอยู่รอบ ๆ ตัวเรา” (Ki2)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสียงจากสิ่งแวดล้อมซึ่งสารต้องห้ามทางการกีฬาสามารถผสมหรือแปรรูปหรือเจือปนมาในรูปแบบอาหารต่าง ๆ ทำให้นักกีฬามีความเสียงในการถูกตรวจพบสารต้องห้ามทั้งในและนอกการแข่งขัน

2) ความเสียงของนักกีฬาที่เกิดจากผู้ฝึกสอน เป็นความเสียงที่นักกีฬาได้รับสารต้องห้ามจากผู้ฝึกสอน ซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“ตอนนั้นมันไปอยู่ที่ตัวโค้ชแล้ว คือโค้ชก็แน่นนอนละต้องการที่จะให้นักกีฬาประสบความสำเร็จเพราะฉะนั้นก็พยายามชวนชววยแล้วก็พยายามที่จะทำให้คล้าย ๆ กับว่า

ตัวเองรู้ว่าตัวเองให้อะไรเขา แต่ว่าจะมีวิธีการอะไรอย่างไรให้รอดพ้นจากการถูกตรวจพบซึ่งมันยากแต่ว่าตัวเขาเองเชื่อว่าเขาทำได้” (Ki1)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสียงที่เกิดจากผู้ฝึกสอน ซึ่งถือได้ว่าผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลต่อนักกีฬาเป็นอย่างมากทำให้มีแนวคิดในการสร้างผลงานการแข่งขันกีฬาด้วยการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา

3) ความเสียงของนักกีฬาที่เกิดจากครอบครัว เป็นความเสียงที่นักกีฬาได้รับสารต้องห้ามจากครอบครัวซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“แล้วอีกอย่างก็มีเรื่องของยาไทยหรือยาสมุนไพรเนี่ย คือเราไม่รู้ว่านักกีฬาอยู่กับพ่อแม่มาอยู่กับครอบครัวมาที่เขาได้รับวัฒนธรรมประเพณีมาจากพ่อแม่ คือ กินยานี้เป็นยาสมุนไพร ยาหม้อ คือ นักกีฬาได้รับการปลูกฝังมาจากดั้งเดิม อันนี้เขาไม่รู้เราต้องบอกเขาหรือนักกีฬาที่จะเข้ามาเล่นในทีมไม่ว่านักกีฬาชุดไหนก็ตามเราก็จะบอกว่าตรงนี้ห้ามนะไม่ได้ละ เราไม่รู้ว่ามันมีส่วนผสมของสารต้องห้ามหรือเปล่า” (Ki8) และ

“คนส่วนใหญ่ที่มักจะมองข้ามคือ ผู้ปกครองของนักกีฬา ผมเคยไปร้านที่ขายยาและพวกอาหารเสริมร้านหนึ่ง แล้วผู้ปกครอง ของนักกีฬาเดินมาถามว่าลูกดิฉันกลัมน้ำไม่ค่อยแข็งแรงค่ะขอซื้อเทสโทสเตอร์โรน (Testosterone) น้อยๆ และเด็กคนนั้นเป็นนักฟุตบอลชั้นดีเห็นไหมครับว่าผู้ปกครองก็มีส่วนเกี่ยวข้องเพราะผู้ปกครองก็รู้ว่ายาหรืออาหารเสริมเหล่านั้นมันเป็นสารต้องห้ามทางการกีฬา” (Ki7)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสียงที่เกิดจากครอบครัวของนักกีฬา ซึ่งครอบครัวของนักกีฬายังมีการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาเพื่อให้นักกีฬามีการเสริมสร้างร่างกาย โดยเฉพาะการใช้สมุนไพรไทยและอาหารเสริม

4) ความเสียงของนักกีฬาจากการเข้ารับบริการทางการแพทย์ เป็นความเสียงที่นักกีฬาได้รับสารต้องห้ามจากการเข้ารับบริการทางการแพทย์ ซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“หากไปร้านขายยาทั่วไปเภสัชกรก็จะแนะนำอย่างที่ผมบอกว่ายาตัวนี้ใช้ไม่ได้ต้องใช้ยาตัวอื่นแทน แล้วเภสัชกรรับประกันใหม่ว่ากินแล้วจะไม่มีสารต้องห้ามทางการกีฬาเจือปนอยู่ แต่จะบอกว่าอะไรละคนก็ต้องการขายของกับความรับผิดชอบของเขาละที่จะบอกว่าถ้าไม่มียาตัวนี้แล้วเขาจะไม่จ่ายยาให้จนต้องปิดร้านไปผมว่ามันไม่มี” (Ki6) และ

“การควบคุมการใช้ยาในประเทศไทยยังไม่ดีนัก โดยเฉพาะตามร้านขายยาสามารถหาซื้อกันได้โดยง่าย เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะเกิดการมีสารต้องห้ามปนเปื้อนในนักกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการแพทย์ในปัจจุบันยังไม่สามารถที่จะแก้ไขในเรื่องของการรักษาด้วยตนเองได้ ก็จะทำให้ได้รับสารพวกนี้เข้าไป” (Ki2)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสี่ยงที่เกิดจากการบริการทางการแพทย์ ซึ่งนักกีฬาที่เข้ารับบริการทางการแพทย์ ยังคงมีความเสี่ยงที่จะได้รับสารต้องห้ามทางการกีฬาโดยเฉพาะการได้รับยาจากคลินิกและร้านขายยา ทั้งนี้รวมถึงแพทย์ที่ให้บริการโดยไม่ทราบว่าผู้ที่มาขอรับบริการเป็นนักกีฬา

2. ความเสี่ยงด้านนโยบายและการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความเสี่ยงด้านนโยบายและการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากนโยบายและการทำงานของหน่วยงานในการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ความเสี่ยงด้านนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นความเสี่ยงด้านนโยบายของหน่วยงานสู่การปฏิบัติที่ส่งผลกระทบต่อนักกีฬาและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการป้องกันการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา ซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“คือนโยบายต้องดูตาม พรบ. ควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. 2555 ที่กำหนดคณะกรรมการขึ้นมาจะเขียนว่าให้กำหนดนโยบายก็เหมือนกับ พรบ. ทุก พรบ. ที่เขียนขึ้นมาให้กำหนดนโยบายแต่จริง ๆ กรรมการ

ที่เป็นกรรมการชุดที่กำหนดนโยบายยังไม่ได้มีนโยบายอะไรที่ชัดเจน” (Ki4) และ

“ในเชิงนโยบายผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์การได้ยังไม่มียอะไรที่ออกมาชัดเจนซึ่งจะทำให้เกิดการควบคุมที่ไม่ได้ผลก็คือยังไม่มีการตรวจใด ๆ เลย ไม่ว่าจะเป็นด้านการแพทย์ ด้านการเภสัชกร ด้านการสาธารณสุขอะไรอย่างนี้ก็ยังไม่มี แล้วก็องค์กรที่ให้ความรู้ดูแลเรื่องสารต้องห้ามในประเทศไทยเพิ่งจะเริ่มต้น เพราะฉะนั้นจุดบกพร่องก็ค่อนข้างจะเยอะในการที่จะทำให้ไม่มีสารต้องห้ามในนักกีฬา” (Ki2)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการมีพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. 2555 ก็ยังไม่มีนโยบายในการควบคุมและป้องกันการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาที่ชัดเจน ดังนั้นจึงส่งผลกระทบต่อกระบวนการนโยบายไปสู่การปฏิบัติของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน บุคลากรทางการแพทย์ และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

2) ความเสี่ยงด้านการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทำงานขององค์กรหลักที่รับผิดชอบด้านการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงส่งผลกระทบต่อนักกีฬา และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการป้องกันการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา ซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“อีกอันหนึ่งก็เป็นปัญหาของหน่วยงานนี้แหละเป็นปัญหาของบุคลากรที่ประกอบด้วย บุคลากร (man) เงินงบประมาณ (money) และเครื่องมือ (material) ซึ่งบุคลากร (man) นะมีปัญหามาก บุคลากรที่จะมีเขาเรียกอะไรละที่จะมีความรู้ระดับสูงในด้านนี้ยังขาดอยู่หาคนที่จะเป็นตัว Key ยาก คือคนที่รู้เรื่องนี้จริง ๆ หายาก” (Ki4) หรือ

“เออ...หลักการทำมาก็คิดว่าดีแต่ว่ายังมีความซ้ำซ้อนอยู่พอสมควร” (Ki3) และ

“ผู้ที่รับนโยบายมาปฏิบัติพุดง่าย ๆ ก็คือตำแหน่งระดับผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้บริหารระดับปฏิบัติการที่ผ่านมามีการเปลี่ยนอยู่บ่อยครั้ง และได้คนที่ไม่ได้มีความรู้จริงใช้ระบบราชการเข้ามาทำเขาก็มาบริหารได้ 1-2 ปี เขาก็ไปไม่มีการเข้าถึงจริง ๆ หรือมีความรู้จริง ๆ” (Ki4)

นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักในการลดความเสี่ยงในการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

“การเชื่อมโยงยังไม่ดีไม่ว่าเป็นองค์กรหลักที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสารต้องห้ามก็ต้องเป็นในลักษณะองค์กรอิสระ ซึ่งสามารถดำเนินการด้วยตัวเองเหมือนกับคณะกรรมการโอลิมปิกไทยฯ หรือ กกต. พวกนี้ ซึ่งต้องไม่รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเบื้องสูงอันนี้ต้องเป็นองค์กรอิสระและก็สามารถดำเนินการทำงานด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาลเหมือนองค์กรอิสระทั่ว ๆ ไปต้องออกมาเป็นแบบนั้น” (Ki2) หรือ

“เท่าที่รู้หลายประเทศเขาก็แยกอิสระในความ เห็นผมถ้าจะทำอย่างจริงจัง ต้องแยกเป็นองค์กรอิสระโดยไม่มีอิทธิพลใดเข้ามาแทรกแซง คือถ้ายังอยู่ในลักษณะอย่างนี้ยังงัดทำงานแบบรูปหน้าปะจมูก ถ้าแก้ไขก็ต้องแก้ลึกมาก แต่ถ้าแก้ไขไม่ได้ก็ต้องยอมรับสภาพ” (Ki3) และ

“ผมว่าเราต้องการผู้นำด้านการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่มีความรู้ความเข้าใจแล้วก็ต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนแล้วลงมือปฏิบัติการไม่อย่าให้ทำกันไปแบบงั้น ๆ มันจะต้องมีผู้นำคนนั้นมันจะอยู่ไหน มันจะต้องอยู่ในคณะกรรมการควบคุมสารต้องห้ามระดับชาติเราหวังว่าคนพวกนี้จะช่วยหามาตรการและการดำเนินการ อย่างอื่นผมก็ยังนึกไม่ออกเพราะที่พูดมาทั้งหมดก็ไม่น่าจะมีย่างอื่นอะไรที่มันจะต้องมีการบูรณาการทุกภาคส่วน” (Ki1)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการควบคุมและป้องกันการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา แต่ยังพบปัญหาในการดำเนินงาน โดยเฉพาะการขาดผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในด้านนี้เพื่อช่วยในการ

ขับเคลื่อนการทำงาน รวมถึงการทำงานของหน่วยงานที่จะต้องปราศจากอิทธิพลใดเข้ามาแทรกแซงในลักษณะการเป็นองค์กรอิสระ

3. ความเสี่ยงด้านการศึกษาและการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา

ความเสี่ยงด้านการศึกษาและการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากองค์ความรู้ในการศึกษา การเข้าถึงข้อมูล และการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬาแก่นักกีฬาและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“แต่ถามว่าถึงแม้บางคนจะรู้เท่าถึงการณ์ แต่ก็ไม่รู้เรื่องของคุณและโทษว่าการใช้เนี้ยมันเกิดประโยชน์คือมองแต่เรื่องของประโยชน์ว่าได้ประโยชน์อย่างไร ไม่ได้มองว่าโทษที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะกับตนเองในฐานะผู้ใช้เนี้ยมันมีปัญหาอะไรที่จะต่อเนื่องไปถึงในช่วงอายุต่าง ๆ ด้วย อันนี้ก็เป็ปัญหาใหญ่” (Ki5) หรือ

“แต่เหมือนที่ผมย้อนกลับไปเรื่องเมื่อกี้ว่าเรื่องสารต้องห้ามทางการกีฬาเป็นเรื่องที่เข้าถึงได้ยาก แค่อ่านสารทุกอย่างมันเป็นภาษาอังกฤษ คนไทยอ่านภาษาอังกฤษออกก็เปอร์เซ็นต์ นักกีฬาที่เข้าใจภาษาอังกฤษจริง ๆ มีก็เปอร์เซ็นต์ โค้ชที่เข้าใจภาษาอังกฤษจริง ๆ มีก็เปอร์เซ็นต์ แลภาษาอังกฤษพวกนี้ต่างก็เป็น technical term เป็นศัพท์เฉพาะทางเภสัชศาสตร์ทั้งนั้น” (Ki7) และ

“เพราะฉะนั้น แพทย์บอกใช้ได้อาจจะผิดก็ได้เป็นความเสี่ยงของบุคลากรทางการแพทย์เพราะมันไม่ได้มีในหลักสูตรการศึกษาของแพทยศาสตร์ว่าเรื่องได้เป็นอะไรอย่างไรเมื่อจบแพทย์ไปแล้วเป็นสิ่งที่ต้องชวนขวยหาเอาเอง” (Ki3)

นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักในการลดความเสี่ยงด้วยการให้การศึกษาด้านสารต้องห้ามทางการกีฬาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

“อันนั้นก็หมายความว่าเรื่องของสารต้องห้ามทางการกีฬาควรจะถูกรรจมาให้เข้าไปอยู่ในหลักสูตรของ

การเรียนแพทย์ หมายความว่า เมื่อแพทย์ทุกคนที่จบออกมาจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา จะต้องรู้ทุกคนว่าในการให้ยาในการรักษาอะไรต่าง ๆ นั้นจะต้อง คำนึงถึงสารต้องห้ามว่าใช้ยาตัวนี้นะ มันอยู่ในสารต้องห้ามที่ทางวาด้าควบคุมอยู่ เราจะต้องให้ยาด้วยความระมัดระวัง เมื่อให้แล้วก็ต้องแนะนำให้ นักกีฬาไปทำอะไรต่อจากนั้น” (Ki1) และ

“ถ้าได้หมดตั้งแต่ผมพูดมาตั้งแต่ความรู้ชั้นประถมมัธยม ให้มีการศึกษา ในหลักสูตรของแพทย์ เภสัชกร วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา หรือในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรือหลักสูตรของครูด้วย โดยเฉพาะครู ถึงแม้จะไม่ได้ทำทางด้านนี้แต่ก็จะต้องมีการสอนเกิดขึ้น เพราะว่าเด็กทุกคน หรือว่าคนทุกคนหรือประชาชนทุกคน รัฐบาลเชิงนโยบายเราชอบให้มีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สิ่งต่าง ๆ ที่ตามมาคือพวกที่มีรางวัลในการที่ต้องการชักชวนคนมาออกกำลังกายที่จะมีเรื่องของรางวัลแข่งขันเกิดขึ้น พอผู้คนมีการแข่งขันมากขึ้นก็อยากเอาชนะ สารต้องห้ามก็จะเข้ามามีบทบาทเยอะเพราะฉะนั้นในเรื่องพวกนี้ต้องระมัดระวังในทุก ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรม หรือว่าในเรื่องของที่คิดว่าจะส่งเสริมอาจจะเป็นโทษก็ได้ในแง่ของการเอาเปรียบเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ” (Ki2)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านการศึกษา และการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา การศึกษาและการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา ถือเป็นเรื่องสำคัญที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน บุคลากรทางการแพทย์ และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ จะต้องได้รับอย่างทั่วถึง

4. ความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬา

ความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬา เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการให้บริการวิชาการไม่เพียงพอต่อนักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“ในแง่สำหรับนักกีฬาเพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงต่อการใช้สารต้องห้าม ต้องมีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดโดยผู้เชี่ยวชาญและนักกีฬาในระดับการแข่งขัน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจโด๊ปหรือไม่จำเป็นก็ตาม ควรจะได้รับการดูแลจากแพทย์ซึ่งได้รับการรับรองว่าสามารถดูแลให้นักกีฬาปลอดภัยในเรื่องการปลอดสารต้องห้ามได้” (Ki2) และ

“ส่วนใหญ่ถ้านักกีฬาเด็ก ๆ โค้ชจะซื่อๆ ให้นักกีฬาทาน ซึ่งในระดับรากหญ้ายังเข้าไม่ถึงในเรื่องของสารต้องห้าม” (Ki8)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬา การให้บริการวิชาการด้านสารต้องห้ามทางการกีฬายังไปไม่ถึงทั่วถึง โดยเฉพาะนักกีฬาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากต่างจังหวัด จึงทำให้ความเสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้นในการได้รับสารต้องห้ามทางการกีฬา

5. ความเสี่ยงด้านการวิจัยเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผล

ความเสี่ยงด้านการวิจัยเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผล เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการขาดงานวิจัยในเรื่องของสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความเห็นจากผู้ให้ข้อมูล หลักต่อประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“เป็นเรื่องของความเป็นไทยในเรื่องของการใช้สมุนไพรไทย เพราะการใช้สมุนไพรไทยเนี่ยมีปัญหาเยอะ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะมีสารต้องห้ามผสมปนเปออยู่ไม่มากนัก โดยที่เราไม่รู้ เพราะว่าสมุนไพรบางตัวอาจจะไม่เป็นสารต้องห้ามทางการกีฬา แต่พอแปรรูปแล้วกลายเป็นสารต้องห้ามอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ โดยเฉพาะสมุนไพรที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาก็ต้องนำมาพิจารณาให้หมดว่ามีสารที่เกี่ยวข้องกับสารต้องห้ามอย่างไรหรือเปล่า เพราะสมุนไพรนี้ตัวดีที่จะทำให้พลาดได้ง่าย ๆ” (Ki2) และ

“ให้มีการทำวิจัยและพัฒนาเชิงที่ว่าอย่างไรให้มันเกิดประโยชน์ ในเรื่องของการมี พรบ. ของสารต้องห้าม” (Ki5)

สรุปความเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านการวิจัยเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผลซึ่งการวิจัยในเรื่องของสารต้องห้ามยังคงเป็นสิ่งจำเป็นในการนำมาช่วยแก้ไขปัญหาคือความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น การวิจัยทางด้านสมุนไพรไทย การวิจัย และพัฒนาในด้านพรบ. สารต้องห้ามทางการกีฬา และงานวิจัยด้านสารต้องห้ามทางการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากการสัมภาษณ์

เป็นข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับวาระแห่งชาติด้านการออกกกำลังกายซึ่งจะเชื่อมโยงกับนโยบายด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา ดังคำการให้สัมภาษณ์ดังนี้ “ข้อเสนอแนะที่ผู้พูดมาทั้งหมดนี้แหละให้ทำก็คือหลากหลายเลยแหละ ในเชิงของการบริหารราชการแผ่นดิน อยากให้มีเรื่องของการออกกกำลังกายหรือสุขภาพในด้านทางกายของประชาชนเป็นวาระแห่งชาติ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นวาระแห่งชาติก็ต้องมีแผนการออกกกำลังกาย ก็จะมีเรื่องของการใช้สารต้องห้ามเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งจะต้องเน้นย้ำในเรื่องพวกนี้ว่าออกกกำลังกายที่จะต้องไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คือต้องไม่มีสารต้องห้าม ซึ่งบางคนอยากแข็งแรงเร็ว อยากมีสุขภาพที่ดีเร็ว หรือบางทีอาจจะเข้าใจผิดไปใช้สารบางอย่างซึ่งเป็นสารต้องห้ามก็ได้ อันนี้ก็ต้องระมัดระวัง ถ้ามีเรื่องแผนการออกกกำลังกายแห่งชาติก็ต้องมีในเรื่องของสารต้องห้ามเข้าไปเกี่ยวข้อง” (Ki2) หรือ “ผมก็อยากให้นโยบายของผู้ใหญ่ให้ผู้เชี่ยวชาญลงไปแต่ละสมาคมกีฬาแต่ละจุดที่เข้าไปเก็บตัวอย่าง กีฬาทางน้ำก็ไปท่าเรือสตหีบ อย่างจังหวัดเชียงใหม่ก็มีกีฬาคนพิการ ส่วนกีฬาปั่นจักสัสดก็ทางภาคใต้แบบนี้ ผมว่าต้องให้นโยบายตรงนี้ พยายามเอาคนที่มีความรู้ตรงนี้ลงไปจุดแต่ละจุดแต่ละสมาคมกีฬาได้ก็ดี เพราะแต่ละสมาคมกีฬาแต่ละประเภทกีฬาก็ซุ่มไม่เหมือนกัน” (Ki8) และ “ก็คือให้ทำการวิจัยในทุกด้าน

โดยเฉพาะในเรื่องของความเสี่ยงหรือผลเสียที่เกิดขึ้นจากการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา เสร็จแล้วพุ่งเป้าไปแก้ไขในสิ่งที่เกิดขึ้นให้ได้ผลอย่าง 100% เพราะไม่งั้นเราก็ไม่รู้สาเหตุต่าง ๆ มันอยู่ที่ไหน ถ้าไม่ทำวิจัยให้ปรากฏขึ้นมา อันนี้ต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ด้านนี้ว่าวิจัยแล้วกลุ่มไหนซึ่งเสี่ยงต่อการใช้ยาอะไรอย่างนี้ เป็นต้น” (Ki2)

สรุปความเห็นในประเด็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักตามข้อเสนอแนะที่พูดมาทั้งหมดในเรื่องของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาในการได้รับสารต้องห้ามทางการกีฬา ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านความรู้ของนักกีฬา ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่นักกีฬาอาจจะได้รับสารต้องห้ามโดยไม่เจตนา รวมถึงด้านการให้บริการวิชาการที่จะต้องมีการเชี่ยวชาญลงไปในแต่ละสมาคมกีฬา และด้านการวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้จะต้องมีเรื่องสารต้องห้ามทางการกีฬาบรรจุลงในแผนการออกกกำลังกายแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในด้านการออกกกำลังกายของประชาชน

อภิปรายผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนารอบแนวคิดการบริหารความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา ในมุมมองของผู้กำกับด้านนโยบาย โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา ที่เกิดจากการได้รับสารต้องห้ามทางการกีฬา ทั้งโดยเจตนาและรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ประกอบด้วยความเสี่ยงที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ความเสี่ยงที่เกิดจากผู้ฝึกสอน ความเสี่ยงที่เกิดจากครอบครัวของนักกีฬา และความเสี่ยงที่เกิดจากการบริการทางการแพทย์ ซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์การใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาชื่อคลินบูเทอรอล (Clenbuterol) จากการใช้อาหารเสริมในนักกีฬาวัยรุ่นทีมชาติในปี พ.ศ. 2558 ก่อนการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 28 ณ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งนักกีฬาบอกว่า “ตนยืนยันว่าไม่เคยใช้สารกระตุ้นใด ๆ หรือแม้แต่เวลาป่วยก็ต้องขอคำแนะนำจากแพทย์ก่อนนำยามารักษา” ซึ่งทำให้ถูกตัดสินห้ามเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในประเทศและนานาชาติเป็นเวลา 4 ปี

และได้ขออุทธรณ์ลดเหลือ 2 ปี¹⁵ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ทราบถึงนักกีฬาที่ได้รับสารต้องห้ามทางการกีฬาโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ดังนั้นนักกีฬาจึงมีความเสี่ยงที่จะได้รับสารต้องห้ามตลอดระยะเวลาทั้งในและนอกการแข่งขัน

สำหรับความเสี่ยงด้านนโยบายและการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยการมีนโยบายที่ยังไม่มีความชัดเจน ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทำให้ต้องมีการจัดตั้งเป็นองค์กรอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์ในปี ค.ศ. 2017 ที่มีนักกีฬาทีมชาติไทยถูกตรวจพบสารต้องห้ามทางการกีฬาจำนวน 2 ราย จากกีฬาปันจักสีลัดและกีฬาวัยน้ำในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 29 ณ ประเทศมาเลเซีย สำหรับนักกีฬาวัยน้ำได้รับประทานอาหารเสริมระหว่างฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน โดยก่อนหน้านี้ได้นำกล่องอาหารเสริมไปให้เจ้าหน้าที่ที่ดูแลเรื่องสารต้องห้ามของไทยดูรายละเอียดว่ามีสารต้องห้ามหรือไม่ ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่าไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายและไม่มีสารต้องห้ามในการแข่งขันกีฬา จึงรับประทานอาหารเสริมชนิดนี้เรื่อยมา ส่งผลให้นักกีฬาถูกตรวจพบสารต้องห้ามในร่างกาย จากผลการลงโทษทำให้นักกีฬาถูกตัดสิทธิห้ามเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ อีกทั้งยังทำให้ประเทศไทยถูกยึดเหรียญรางวัลในรายการที่นักกีฬาทำการแข่งขันชนะเลิศอีกด้วย^{16,17} จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ทราบถึงนักกีฬาที่มีการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการใช้สารต้องห้ามเพื่อเหตุผลในการรักษาในนักกีฬาที่ได้รับผลกระทบจากโรคและความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ: การขอยกเว้นการใช้ยาเพื่อการรักษา (TUE) ในทางคลินิกต่อมไร้ท่อ พบว่า เพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดกฎและการลงโทษนักกีฬาที่ได้รับผลกระทบจากความผิดปกติของต่อมไร้ท่อที่แตกต่างกัน และหากจำเป็นต้องใช้สาร

ต้องห้ามทางการกีฬาเพื่อการรักษา แพทย์ที่ปฏิบัติต่อนักกีฬาก็จะมีส่วนร่วมเป็นอย่างมากในบทบาทและความรับผิดชอบต่อการอธิบายเหตุผลและขั้นตอนกระบวนการรักษาตามมาตรฐานการขอยกเว้นการใช้ยาเพื่อการรักษา (TUE) ที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกกำหนด¹⁸

นอกจากนี้การศึกษาและการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬาเป็นเรื่องสำคัญที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน บุคลากรทางการแพทย์ และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ จะต้องได้รับอย่างทั่วถึง ซึ่งในปัจจุบันด้านการศึกษายังไม่มีหลักสูตรการเรียนการสอนดังกล่าวโดยเฉพาะบุคลากรทางการแพทย์ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยลดความเสี่ยงด้านสารต้องห้ามทางการกีฬาซึ่งสอดคล้องกับประมวลกฎหมายขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามการใช้สารต้องห้าม (WADA Code) ว่าด้วยมาตรฐานสากลสำหรับการศึกษา (The International standard for education: ISE) ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2564¹⁹ และสอดคล้องกับการวิจัยผลกระทบของการศึกษาการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามและประสิทธิภาพควบคุมสารต้องห้ามที่มีต่อความรู้เกี่ยวกับสารต้องห้ามของนักกีฬาในมหาวิทยาลัยญี่ปุ่น ที่พบว่าร้อยละ 2.54 ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยผ่านการถูกควบคุมสารต้องห้าม ร้อยละ 30.10 ได้รับการศึกษาในเรื่องการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามอย่างน้อย 1 ครั้ง และร้อยละ 20.82 ได้รับการศึกษามากกว่า 1 ครั้ง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนจากโปรแกรมการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพของนักกีฬาที่มีและไม่มีประสิทธิภาพในการถูกตรวจสารต้องห้ามไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามคะแนนจากโปรแกรมการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพของนักกีฬาที่มีและไม่มีการศึกษาด้านสารต้องห้ามนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะนักกีฬาที่ได้รับการศึกษามากกว่า 1 ครั้ง จะมีคะแนนจากโปรแกรมการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพสูงกว่านักกีฬาที่ไม่ได้รับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ²⁰ ความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬานั้นอาจเกิดจากการให้บริการวิชาการด้านสารต้องห้าม

ทางการกีฬายังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะนักกีฬาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากต่างจังหวัด จึงทำให้มีความเสี่ยงในการได้รับสารต้องห้ามทางการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกที่กำหนดให้มีศูนย์บริการวิชาการ (WADA's Outreach Center) ซึ่งศูนย์ดังกล่าวถูกออกแบบมาเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงของการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาผ่านการโต้ตอบทั้งโดยตรงและทางออนไลน์ต่าง ๆ รวมถึงมีการกระจายศูนย์ไปยังสนามแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น²¹ และสอดคล้องกับการศึกษาความรู้แนวปฏิบัติและทัศนคติในการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬานักกีฬาทีมชาติเกาหลีใต้ ที่พบว่านักกีฬายาวชนร้อยละ 47.3 และนักกีฬาผู้ใหญ่ร้อยละ 57 ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาจากองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามของเกาหลีใต้ (Korea Anti-Doping Agency: KADA)²² นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงด้านการวิจัยเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผล เพราะการวิจัยในเรื่องของสารต้องห้ามเป็นสิ่งจำเป็นในการช่วยแก้ไขปัญหาความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น การวิจัยทางด้านสมุนไพรไทย การวิจัยและพัฒนาในด้าน พรบ. สารต้องห้าม และงานวิจัยด้านสารต้องห้ามทางการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การวิจัยในด้านสารต้องห้ามทางการกีฬาในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษากันอย่างแพร่หลายและยังขาดการวัดอย่างมีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้การวิจัยนั้นจะต้องดำเนินการทำในทุกมิติเพื่อนำผลวิจัยมาช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและยังเป็นเครื่องมือในการช่วยลดความเสี่ยงจากปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความรู้ของนักกีฬาประเทศออสเตรเลียเกี่ยวกับรายการสารต้องห้ามขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกและสารเพิ่มประสิทธิภาพพบว่า นักกีฬาแสดงความเข้าใจอย่างจำกัดเกี่ยวกับรายการสารต้องห้ามขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก โดยให้คะแนนร้อยละ 32.2 ถูกต้อง ร้อยละ 36.3 ไม่ถูกต้อง และร้อยละ 31.4 ระบุว่าไม่ทราบสถานะของสาร

30 ชนิด ทำให้ทราบว่านักกีฬาชายอายุระหว่าง 19-22 ปีมีแนวโน้มการตอบถูกต้องมากที่สุด²³

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการค้นหาความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา จึงเป็นแนวทางในการนำไปใช้ โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายเพื่อวางแผนป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในสมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกที่กล่าวว่า “นักกีฬาทุกคนทั่วโลกสามารถแข่งขันกีฬาในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา (A world where all athletes can compete in a doping-free sporting environment.)”²⁴

ข้อจำกัดของงานวิจัยนี้เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการควบคุมสารต้องห้ามทางการกีฬาในระดับประเทศและนานาชาติจากมุมมองของผู้กำกับด้านนโยบายเพียงเท่านั้น ยังขาดข้อมูลในส่วนของผู้ที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยเฉพาะนักกีฬานอกจากนี้งานวิจัยในอนาคตควรศึกษาจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเพิ่มเติม เช่น นักกีฬา ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเป็นภาพรวมด้านการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาในระดับประเทศต่อไป

สรุปผลการศึกษา

โดยสรุปความเสี่ยงการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1. ด้านความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา 2. ความเสี่ยงด้านนโยบายและการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. ความเสี่ยงด้านการศึกษาและการให้ความรู้ด้านสารต้องห้ามทางการกีฬา 4. ความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬา และ 5. ความเสี่ยงด้านการวิจัยเกี่ยวกับสารต้องห้ามทางการกีฬาและการวัดประสิทธิผล ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ นักกีฬา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือ

กันอย่างจริงจังในการทำให้ประเทศไทยปราศจากสารต้องห้ามทางการกีฬาในทุกระดับการแข่งขัน

กิตติกรรมประกาศ

นักวิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จากคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 ท่าน บุคลากรจากสถาบันวิทยาศาสตร์การวิเคราะห์และตรวจสอบสารในการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล รวมถึงผู้เข้าร่วมกระบวนการวิจัยและผู้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทุกท่าน ทำให้นักวิจัยขอกราบขอบพระคุณนายศรีทนต์ แสงบุญบิดา และนางจินตนา แสงบุญ มารดา ที่ช่วยสนับสนุนด้านการศึกษาในครั้งนี้ประโยชน์และสิ่งที่ดีงานใด ๆ ที่เกิดขึ้นผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ตามที่ได้กล่าวมา

เอกสารอ้างอิง

1. Drugs denial in 1986 cycle death [internet]. [cited 2020 May 13] Available from: http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/wales/south_east/7767837.stm.
2. CPD Direct professional Development direct to you. Ethics 1 January 24, 2013 by Iain Sykes. History. [internet]. [cited 2020 May 13] Available from: <https://cpddirect.co.za/ethics-1-doping-in-sport>.
3. World Anti-Doping Agency. Who we are. The agency's history [internet]. [cited 2020 May 13]. Available from: <https://www.wada-ama.org/en/who-we-are>.
4. World Anti-Doping Agency. What we do. The code [internet]. [cited 2020 May 13]. Available from: <https://www.wada-ama.org/en/what-we-do/the-code>.
5. Varin T. General knowledge about doping control in sport [internet]. [cited 2020 May 13]. Available from: <http://61.19.241.96/w3c/senate/pictures/comm/51/sport%20science/012%20Doping%20Control.pdf>. (in Thai)
6. Doping Control Agency of Thailand. History [internet]. [cited 2020 May 13]. Available from: <http://www.dcat.in.th/TH/AboutUs/history>. (in Thai)
7. World Anti-Doping Agency. Anti-Doping statistics. The 2018 anti-doping testing figures [internet]. [cited 2020 May 13]. Available from: https://www.wada-ama.org/sites/default/files/resources/files/2018_testing_figures_report.pdf
8. World Anti-Doping Agency. Anti-Doping statistics. The 2017 anti-doping testing figures [internet]. [cited 2020 May 13]. Available from: https://www.wada-ama.org/sites/default/files/resources/files/2017_anti-doping_testing_figures_en_0.pdf
9. Manasicha M. Analytical Sciences and National Doping Test Institute. The letter announcement of Mahidol University; 2018 June 19 (3). (in Thai)
10. Chorpecht J. Analytical Sciences and National Doping Test Institute. The annual summary; 2020. (in Thai)
11. International Floorball Federation. IFF announces anti-doping rule violation [internet]. [cited 2020 May 13]. Available from: <https://floorball.sport/2018/05/28/iff-announces-anti-doping-rule-violation>.
12. Risk Management Center Mahidol University. Risk management manual [internet]. [cited 2020 Aug 19]. Available from: <http://www.op.mahidol.ac.th/orau/index.php/Risk-management/Risk-Management-Manual.html>. (in Thai)
13. The Canadian Centre for Ethics in Sport. Risk Management [internet]. [cited 2020 Aug 19]. Available from: <https://cces.ca/sites/default/files/content/docs/pdf/cces-risk-management-program->
14. Willick SE, Miller GD, Eichner D. The anti-doping movement. Adv Sports Med Concepts Controversies. 2016;8(35):S125-32.
15. Thairath. Shocked in the Thai sport! 'James Bond' meets with doping to withdraw from SEA Games. [internet]. [cited 2020 July 29]. Available from: <https://www.thairath.co.th/content/503122>. (in Thai)
16. SAT urged, 'Mermaid Ben' appeal to be banned after facing the dreaded reluctance to stop playing the national team. Sport slide [internet]. [cited 2020 May 17]. Available from: https://www.matichon.co.th/sport-slide/news_772496. (in Thai)
17. Shocking! 2 Thai athletes doping and forfeited 29th SEA Games medal. Thairatonline [internet]. [cited 2020 May 17]. Available from: <http://www.Thairatcheerthailand.com/content/1153590>. (in Thai)
18. Di Luigi L, Pigozzi F, Sgro P, Frati L, Di Gianfrancesco A, Coppa M. The use of prohibited substances for therapeutic

- reasons in athletes affected by endocrine diseases and disorders: the therapeutic use exemption (TUE) in clinical endocrinology. *J Endocrinol Invest.* 2020;43(5):563-573.
19. World Anti-Doping Agency. What we do. The code [internet]. [cited 2020 July 29]. Available from: <https://www.wada-ama.org/en/what-we-do/the-code>.
20. Murofushi Y, Kawata Y, Kamimura A, Hirosawa M, Shibata N. Impact of anti-doping education and doping control experience on anti-doping knowledge in Japanese university athletes: a cross-sectional study. *Subst Abuse Treat Prev Policy.* 2018;13(44):1-15.
21. World Anti-Doping Agency. What we do. Education & Prevention [internet]. [cited 2020 July 29]. Available from: <https://www.wada-ama.org/en/media/news/2012-08/medal-boost-for-wada-outreach>
22. Kim T, Kim YH. Korean national athletes' knowledge, practices, and attitudes of doping: a cross-sectional study. *Subst Abuse Treat Prev Policy.* 2017;12(7):1-8.
23. Orr R, Grassmayr M, Macniven R, Grunseit A, Halaki M, Bauman A. Australian athletes' knowledge of the WADA Prohibited Substances List and performance enhancing substances. *Int J Drug Policy.* 2018;56:40-45.
24. World Anti-Doping Agency. Who we are. Our vision [internet]. [cited 2020 July 29]. Available from: <https://www.wada-ama.org/en/who-we-are>.